

Píše se rok 1996 – dům patří členu Jugoslávského diplomatického stavu Drahomíru Mirovičovi, jež sem v létě jezdí za odpočinkem.

Záslužným činem péče Josefa II. o selský lid bylo nařízení, aby v zemích koruny české byly zřizovány obilní fondy obecní, jimž se obecně říkalo kontribuční sýpky nebo prostě „špýchary“. Nebyla to věc zhoła v Čechách neznámá. Na mnohých panstvích bylo již dříve zvykem, že poddaní skládali část svého obilí do společné zásobárny, odkud ti, kdož byli postiženi neúrodou, krupobitím nebo požárem, vypůjčovali si potřebné obilí k setí, které po žních vraceli i s úrokem (tak zvaný pátý věrtel). Peníze za pátovértelní obilí vydělané byly jměním obce.

Protože se toto zařízení dobře osvědčilo, nařídil Josef II. aby podobné obilní sýpky byly zřizovány všude. Do nich měl každý sedlák odvádět po tři léta třetinu obilí, potřebného k osetí pozemků.

Pro úschovu obilí stavěly obce sýpky často značných rozměrů, z nichž některé se dosud zachovaly. Tak v Lošanech stojí dosud v původní podobě „špejchar“, vystavěný roku 1786.

Voděrady vystavěly obilní sýpku na západním okraji obce. Když byly zemským zákonem r.1863 obilní sýpky rušeny, byl voděradský „špejchar“ upraven k obývání a zřízena v něm kovárna. Prvním jejím majitelem byl kovář Václav Kašík (školní matrika vypovídá, že do zdejší školy v r.1879 a r. 1882-5 zde chodily jeho děti) a roku 1937 se zde věnoval tomuto řemeslu Josef Božek. Úprava se týkala jenom vnitřku budovy a stavba jí nebyla dotčena. Za majitele Božka na bývalou sýpku upomínaly důkladné dvojité stropy, polokruhová okna ve štítě a pevná vazba. - Ano hovoříme o č.p.60.

Jak se dočítáme z Pamětní knihy Polních Voděrad, v roce 1958 socializece postupně zasahovala i venkov. Josef Božek je tu zmiňován jako poslední samostatný živnostník v obci : „Božek, zkušený kovář a podkovář svoji samostatnou kovářskou živnost odhlásil a se svojí manželkou vstoupil do JZD. Vlastní živnost také odhlásil sedlák Pšenička a odešel na brigádu do dolu. Ze dvou smíšených obchodů byl převzat socialistickým sektorem pouze jeden (č.p.43 zůstal, zrušen č.p.46). Hostince zůstaly v činnosti prozatím dva (č.p.4 a 15). Krejčí a švadlena, manželé Dejдови rovněž odhlásili živnost.činnost a zařadili se do řad námezdně pracujících.“ Co k tomu dodat – prostě tak probíhala v 50.letech 20.století „socializace“ u nás. Roku 1959 už zde bydlí Kumstátovi.

Na fotografii z r.1958 Josef Brožek, tzv. „poslední samostatný živnostník v Polních Voděradech“.

Foto z r.2003 – právě tu uvnitř probíhá renovace interiéru domu. Pohled od cesty na Kamýk - renovovaná o dva roky později.